

[Bjørn Poulsen]

tvivler dog meget på, at Folketinget kunne blive enig med undertegnede i, hvad det var, der skulle ændres, og det vil give nogle yderligere problemer, som nok også medfører, at en sådan kommission ikke bliver nedsat.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg vil gerne indlede med at sige et par rosende ord om den grundlov, vi har i dag. Statsministeren sagde det på den måde, at han ikke mener, tiden er løbet fra den, og når vi sammenligner den danske grundlov med en række andre europæiske grundlove i forbindelse med vores EF-medlemskab, synes jeg i og for sig, at vores har fungeret, hvad jeg vil kalde tilfredsstillende. Man forudså allerede dengang overførsel af national kompetence i det omfang, vi måtte ønske det i Danmark, til mellemfolkelige organisationer. Man havde fastlagt en ganske præcis procedure derfor, og den fulgte vi i 1972, og uanset hvordan man vurderer resultatet – jeg ved godt, der er nogle både i Tinget her og rundt omkring i befolkningen, der beklager resultatet, dem hører jeg ikke til – må vi sige, at det var noget, man fremadskuende havde taget højde for i den danske grundlov. Det er ikke tilfældet i ret mange af de andre europæiske lande.

Dernæst vil jeg forholde mig til det foreliggende forslag og komme med et par kommentarer til nogle af de emner, som Kristeligt Folkeparti har fremført. Og mit udgangspunkt skal være, at forudsætningen for at gennemføre en grundlovsændring er, at der i hvert fald er mindst ét punkt, hvor man kan sige at vores grundlov faktisk er kørt bagud af udviklingen, eller hvor vi mener der er nogle principper, der er forkert skruet sammen.

De emner, som der peges på fra Kristeligt Folkeparti, er i og for sig alle sammen interessante, og jeg tror, at der også er medlemmer af min egen folketingsgruppe, som har forholdt sig til det i den offentlige debat. Jeg har også selv været fremme med nogle meninger og må indrømme, at det, som står som første punkt, nemlig de faste valgperioder, helt klart er noget, som kan give anledning til en interessant diskussion. Det er nok noget af det, vi indimellem kan opleve på politiske møder rundt omkring i landet, hvor folk henviser til den norske ordning og siger: Hvorfor sørger I dog ikke for ligesom de, der sidder i kommunalbestyrelsen,

at have en fast periode og blive siddende dér, indtil I så at sige har løst jeres opgave, i stedet for at stikke halen mellem benene og få det ene valg efter det andet? Det er der i hvert fald nogle der siger. Den norske situation eller tilstand, som der henvises til, er nu heller ikke alle vegne lige populær, og jeg har erfaret, når jeg har drøftet spørgsmålet med norske parlamentarikere, at de en gang imellem skæver til den danske situation og siger, at det måske var en meget god idé, om vi i Norge overvejede opløsningsretten, sådan som I har det i Danmark.

Jeg er ikke i stand til nu og her at sige, hvilken af løsningerne jeg selv eller mit parti for den sags skyld mener er den rigtige, men det er ikke sådan, at der er indlysende og udelukkende fordele ved den norske ordning.

Hvis vi skulle i gang med en overvejelse om en ny udformning af grundloven, ville vi også helt klart medtage kapitlet om grundlovssikrede rettigheder, frihedsrettighederne, menneskerettighederne, eller hvad vi skal kalde det. Vi ville ikke være så bange for en fuld drøftelse af den negative organisationsfrihed, dvs. retten til også at sige nej, som SF åbenbart var. Vi mener, det hører med til en relevant drøftelse af frihedsrettighederne. Men der er bestemt også en lang række andre frihedsrettigheder, vi kunne komme ind på, f.eks. retten til forskellighed i forbindelse med vores genteknologiske diskussion, og mange andre af de problemkredse, der kommer op i forbindelse med de teknologiske udviklinger, vi ser omkring os.

Men for at summere det hele op vil jeg sige, at vi i Venstre ikke føler os overbevist om, at det er nu og her, vi skal nedsætte en forfatningskommission. Det er, som om den offentlige debat ikke er nået dertil endnu, og at have en forfatningskommission med så kort en tidshorisont, som jeg godt kan forstå Kristeligt Folkeparti ønsker, for at der ikke er noget, der skal sidde og samle støv, kræver til gengæld, at debatten er forholdsvis udkrystalliseret, og det er den efter vores opfattelse ikke endnu.

Så lad os nu se i Udvalget for Forretningsordningen senere i dag, når hr. Glønborg skal op og argumentere over for os, om han vil være i stand til at overbevise os. Jeg tror det ikke.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg tror nok, at et flertal i Fremskridtspartiets folketingsgruppe er ret enig med Kristeligt Fol-